

Posudek vedoucího diplomové práce

Jméno diplomanta: **Ivo KARTUS**

Téma a rozsah práce: **„Právní úprava a důkazní využití odposlechů v trestním řízení“.**

77 stran

Datum odevzdání práce: 15. 3. 2013

Diplomová práce se věnuje zajímavé a důležité problematice. Lze proto pozitivně ocenit volbu tohoto tématu, protože českých literárních prací v tomto oboru je nedostatek, ačkoliv aplikační praxe je velmi intenzivní.

Autor použil poměrně široký okruh literatury, jakož i internetové zdroje, chybí bohužel zahraniční prameny. Z textu je patrné, že diplomant získal též praktické poznatky a že při tvorbě diplomové práce konzultoval s odborníky tohoto oboru.

Bohužel celková obsahová a formální úroveň zpracování je velmi slabá. Výklad je nelogicky strukturován, je nesoustředěný, přeskakuje z věci na věc, místy ulpívá na faktografii, chybí analýza, argumentace je nepřesvědčivá.

Je překvapivé, že v právnickém textu, jakým diplomová práce nepochybně je, autor chybně označuje právní předpisy a judikaturu, někde je dokonce neoznačuje nijak, ačkoliv o nich pojednává. Jako příklady takových nedostatků lze uvést:

- str. 8 - „zákon o telekomunikačním provozu“ – norma takového názvu neexistuje;
- str. 10 až 13 – poznámky pod čarou 2) až 10) je třeba formulovat jinak („§ 88 odst. 1 trestního řádu ve znění zákona č. 178/1990 Sb.“...);
- str. 8, 13, 34 – mluví se o tom, že zákon č. 175/2005 Sb., o elektronických komunikacích byl novelizován, ale čtenář se nikde nedozví, kterým zákonem došlo k novelizaci;
- str. 13 – nález Ústavního soudu, o němž je řeč, není nijak označen;
- str. 16, 17, poznámky pod čarou 11), 12) – rozhodnutí Ústavního soudu jsou označena jako „rozsudky“ (jde patrně o „nálezy“), spisové značky jsou neúplné (chybí číslo senátu).

Rušivě působí doslovné reprodukování dlouhých textů, převzatých z právních norem (str. 27, 28, 34, 35, 45-47); stačil by odkaz na příslušné ustanovení nebo koncentrovaná informace vystihující tu část textu, o níž chce autor informovat. Na stranách 26, 27 a 49 je dokonce duplicitně reprodukován též text.

Práci lze vytknout celou řadu dílčích pochybení, z nichž možno např. uvést:

- str. 8, 9 – chybí vysvětlení základních pojmů, o nichž práce pojednává, tj. „odposlech“ a „záznam telekomunikačního provozu“;
- str. 14 až 21 – chybí označení předpisu (patrně interního), jímž je zde popsán postup upraven;
- str. 18 – obsah judikátu Ústavního soudu je reprodukován nesrozumitelně;
- str. 21 – zmínka o judikátu Nejvyššího soudu je zařazena na nevhodné místo – týká se vyhodnocení obsahu telefonátu, což by si zasluhovalo zvláštní a podrobnější partii;
- str. 23 – výčet policejních orgánů neodpovídá poslednímu aktuálnímu znění § 12 odst. 2 tr. řádu (chybí např. Generální inspekce bezpečnostních sborů);
- str. 29 – není jasné, z čeho autor vyvozuje, že pátrání se provádí „jestliže věc nesnese odkladu“ – ze zákona nic takového nevyplývá;

- str. 30 a násl. – rozbor nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 24/101 je nevýstižný (obsáhle reprodukuje úvahy navrhovatelů, ale zcela chybí nosné důvody rozhodnutí Ústavního soudu);
- str. 33 – formulace o tom, že „zákony byly upraveny“ na základě „vyhodnocení orgánů státní správy“ je zcela zmatená;
- str. 40 – nadpis partie 6 je nesprávný – nejde o „mezinárodní“, nýbrž o „zahraniční“ právo;
- str. 55 až 58 – výklad o společném vyšetřovacím týmu a o Eurojustu vybočuje z rámce tématu;
- str. 55 až 58 – v partii 7 se nelogicky směšuje několik různých problémů:
  - ústavní ochrana základních práv, do nichž zasahuje odposlech a záznam telekomunikačního provozu,
  - poskytování informací v trestním řízení (§ 8a TŘ),
  - mechanismy zajišťující kontrolu odposlechlů.
 Každý tento problém by si zasluhoval samostatného výkladu.
- str. 74 – návrh na rozšíření možnosti odposlechlů a záznamů telekomunikačního provozu při vyšetřování všech trestných činů se mně zdá přehnaný, nerespektující kritérium proporcionality a subsidiarity zásahů do základních práv.

Kladně je možno ocenit doplnění textu o řadu přehledně zpracovaných grafických materiálů. Také příklad popsany na str. 36 – 39 je pěkný, škoda jen, že není blíže označen jeho zdroj.

Celkově lze konstatovat, že diplomová práce přes všechny shora uvedené výtky ještě splňuje minimální požadavky, kladené na tento druh prací. Text byl prověřen systémem THESES.CZ, plagiátorství v nedovoleném rozsahu nebylo zjištěno.

Diplomovou práci lze připustit k obhajobě. Při ní by se diplomant měl vyjádřit k těmto otázkám:

1. Jaké problémy jsou spojeny s přepisem odposlechlů do písemné formy.
2. Jakými specifiky se vyznačuje eventuální kontrola e-mailové korespondence na internetu.

Práci předběžně klasifikuji stupněm dobře.

V Plzni dne 19. dubna 2013.

 prof. JUDr. Jan Musil, CSc.